

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Er det saaledes, eller skeer

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Er det saaledes, eller skeer", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 339*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid134467/facsimile.pdf> (tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

8. Hans lys skal hiertel fryde,
 Hans balsoms honnings søft
 Skal sielen overgyde
 Med livets høye kraft,
 Hvor kand der noget feyle
 I hellighedens trin,
 Hvor sielen sig kand speyle
 I HErrrens eget skin?

9. Hvad ønsker du for gave?
 Det skal du finde der,
 Og i dig see og have
 Din GUD saa sød og nær,
 Hvem agter meer det fine
 Af guld og af juvel,
 GUD selv vil boe i sine,
 Og hand er deres deel.

498

10. Naar skal jeg eengang finde
 Til dette frydens slot?
 O var jeg all derinde!
 Hvad havde jeg da got?
 Mit øye fælder taare,
 Dem vilt du ey forsmaae,
 Det længes nu saa saare,
 At see dit ansigt paa.

Nr. 254.

Mel. Af høyskolen oprunden er.

Er det saaledes, eller skeer
 Mig det i synen, at jeg seer

8, 2: honnings| honning J¹. 10, 6: vil| vil J⁶⁻⁷.
 Nr. 254. J¹⁻⁷. 1, 2: i synen| i synen J²⁻³.

8, 5: fejle| mangla. — 8, 6: i hellighedens trin| i hellighedens vej. — 9, 3-4, 7: Joh. 14, 23. — 9, 8: deel| ejendom, Sl. 13, 26. — 10, 4: hvor havde jeg det da godt!
 — 10, 5: taare| flertal af taur.
 Nr. 354. Oversættelse. Ist's? oder ist mein geist entzückt?, A. Fellsch?, Schr. s. 140f.
 — 1, 2: i synen| i et syn.

22*

GUDs himles aabne dørre,
 GUD selv paa thronen seer **min aand**,
 Og Sønnen hos hans høyre haand,
 Som vil vor graad aftørre.
 O saa!
 Slæser paa
 Harpe-strænge
 Skarp og længe,
 Synger! spiller!
 JESUS al vor jammer stiller.

2. Jeg seer, at hand gjør alting nye,
 Og bruden til ham uden skye
 I dyre silke træder.
 Den klædning er af evigt guld,
 Som himlen er af stierne fuld,
 O hvilke brude-klæder!
 Seer hvor
 Hvert chor
 Cherubiner,
 Seraphiner,
 Frem i smykke,
 Ønsker bruden høyt til lykke.

3. O hvilken glæde bruden har,
 Hvor skinner hun saa roen og klar,
 Som solen i GUDs rige,
 Man fører hende fuld af stads
 Hen ind i evigheds pallads,
 Til thronen al bestige.
 Plagen,
 Klagen,
 Solens hede,
 Tordens vrede

1, 3: dørre] døre J⁶⁴. 1, 11: synger] stunger J¹⁻³. 2, 5: dyre] dybe J¹. 2, 6: hvilke brude-klæder] hvilke brude-klæde J¹.

1, 6: Job. Ab. 7, 17; 21, 4. — 1, 10: skarp] om harpens særegne klang, jfr. Svane-Sang, nr. LXIII, 2, 10; orig.: Spiel auf scharffen Davids harffen. — 2, 1: Job. Ab. 21, 5. — 2, 2: skyel] ængstelse. — 2, 9: cherubiner] keruber, 1. Mos. 3, 24; Sl. 18, 11; 80, 2. — 2, 10: seraphiner] serafim, Es. 6, 2 ff.

Er forsvunden,
Lammel haver overvunden.

499 4. Hun smager livets strømmes hav,
Her tørres hendes taare af,
GUD selv vil boe hos hende.
Hun er hans folk, hand hendes GUD,
Hand gæser med dennem ind og ud,
Den lyst har ingen ende.
Seer, hvor
GUD boer
Høj og herlig,
Mild og kierlig
Uden ende,
Hos de syndre, sig omvende.

5. Hvor herlig er Jerusalem!
Den himmel-slægt! GUD boer i dem,
Og de i ham saa glæde,
Hvad der vil ind, skal være reent,
Hvad syndigt er, forventt, gemeent,
I svovlens pøl maa hade.
Rene
Stene
Gandske dummes
Af de frommes
Lys, som funkler
Meer end jaspis og karbunkler.

6. Den stad har ingen soel behov,
Og maanens lys har og forlov,
Thi deres soel er lammel.
Her skinner HERrens herlighed,

4, 12: sig omvende] som omvende Ji. 5, 4: hvad der] hvo der Ji.

5, 12: overvunden] sejret. — 4, 1: Joh. Ah. 22. 1. — 4, 2-4: Joh. Ah. 21, 3-4. — 5, 2-3: Joh. 14, 20; 17, 21-23. — 5, 4-6: Joh. Ah. 21, 27. 8. — 5, 8: stene] sødelstene. — 5, 9: dummes] fordunkles. — V. 6: Joh. Ah. 21, 23-25. — 6, 2: har forlov] er fritaget for at gøre tjeneste.

Og kongerne skal lystes ved
 At vorde her annammet.
 Al nat
 Er plat
 Her forsvunden,
 Overvunden,
 Striid er borte,
 Her er altid aabne porte.

7. Fra stolen flyder livets aae,
 Som midt paa gaden vande maae
 De træer med livets grene,
 Som har om aaret tolv gang frugt,
 Og bladene, som blive brugt,
 Til folkets sundhed tiene.
 O! vand,
 Som kand
 Svend og fyrste,
 Naar de tørste,
 Naar de smage,
 Med GUDs himles fryd indtage.

8. Hvad er den verden nye og rar,
 Som GUD os forbeholden har,
 Til evig fryd og pleye,
 O! Jesu, du bar og et sted
 I dette Zion mig bered,
 Saa lad mig det dog eye,
 Vend da
 Mig fra
 Jordens hytter,
 At jeg flytter
 Med min længsel
 Daglig hjem fra verdens fængsel.

500

6, 5: lystes] lyses J¹. 8, 5: bered] hered! J¹⁻⁷. 8, 6: dog] og J¹⁻³ se 1. bind, s. XIX.

6, 5: lystes] glæde sig. — 7, 1-6: Joh. Ab. 22, 1-2. — 7, 1: stolen] tronen. — 8, 1: hered] hvor; rar; sjældn, herlig. — 8, 3: pleye] vederkvæelse, jfr. nr. 47, 3, 8: 78, 8, 5. — 8, 4-5: Joh. 14, 2.